

تحلیل سیستماتیک چرخه ازون تروپوسفری در سیستم سیرنیتیک آب و هوا (مورد: کلانشهر تهران)

دکتر صادق کریمی^۱، دکتر حسین نگارش^۲،
دکتر تقی طاوسی^۳ و دکتر بهلول علیجانی^۴

چکیده

ازون تروپوسفری یک ترکیب ثانویه و یکی از اجزای اصلی در سیستم سیرنیتیک آب و هواست. این ترکیب دارای آهنگ تغییرات منظم روزانه، ماهانه و سالانه است تا از این طریق میزان ورودی اشعه‌های فرابنفش خورشید را که به تروپوسفر می‌رسند، کنترل نموده و از ورود بیش از اندازه آنها جلوگیری نماید. در این میان آب و هوا هوشمندانه چرخه ازون تروپوسفری را از طریق بازخوردهای مثبت و منفی کنترل می‌نماید. متقابلاً چرخه ازون تروپوسفری نیز با نظم خود، به حفظ تداوم پویا در آب‌وهوا کمک می‌نماید. این پژوهش شناختی با اتکاء به تجزیه و تحلیل آماری داده‌های بلندمدت ازون تروپوسفری در کلانشهر تهران انجام شده است. نتایج نشان می‌دهد انسان با افزایش پیش عناصر ازون باعث گردید تا نظم چرخه طبیعی این ماده مفید به هم بخورد. بنابراین طی یک سینرژی مثبت غلظت‌های ازون تروپوسفری به شدت افزایش یافت. در چنین وضعیتی، ازون تروپوسفری نام آلاینده به خود گرفته است. افزایش میانگین ازون تروپوسفری در سال‌های اخیر، یک لایه محافظتی بر سطح شهر تهران بوحود آورده است. طی این فرآیند، شاخص اشعه فرابنفش کاهش یافت. کاهش دریافتی اشعه فرابنفش خورشید در مقابل افزایش ازون تروپوسفری، مکانیزم کنترلی آب و هوا بوده تا رفتار ازون را به حالت نرمال برگرداند. نتیجه این بازخورد منفی، آغاز روند نزولی در فراوانی وقوع ازون‌های بیشینه و نامطلوب و همچنین کاهش میانگین ازون سالانه شهر طی سال‌های ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۰ بوده است.

کلیدواژگان: چرخه ازون تروپوسفری، سیستم سیرنیتیک آب و هوا، تداوم پویا، تابش، اشعه فرابنفش.

۱. استادیار اقلیم‌شناسی دانشگاه شهید باهنر کرمان (نویسنده مسئول) karimi.s.climatologist@uk.ac.ir

۲. دانشیار گروه جغرافیا، دانشگاه سیستان و بلوچستان

۳. دانشیار دانشگاه سیستان و بلوچستان

۴. استاد دانشگاه خوارزمی

مقدمه

آب و هوای کره زمین، یک سیستم بسته و سیبرنتیک با خرده سیستم‌های متنوع باز است. چرخه مواد و جریان انرژی که مهمترین مکانیزم‌های خودتنظیمی را در این سیستم برعهده دارند، از طریق نظریه سیستم‌ها، توجیه می‌گردند. اما دامنه چرخه‌ها در آب و هواشناسی، محدود به چرخه آب، چرخه کربن، چرخه اکسیژن، چرخه ازت و موارد دیگر شناخته شده، نیست. به عبارتی چرخه‌های ریز و درشت دیگری در سیستم آب و هوایی وجود دارد که هنوز ناشناخته باقی مانده است. یکی از این چرخه‌ها، چرخه ازون تروپوسفری (سطحی) است.

با بررسی تحقیقات انجام شده درخصوص ازون تروپوسفری (O3)، مشخص گردید که در نه تنها در این تحقیقات، رفتار و چرخه ازون تروپوسفری به صورت سیستماتیک و در ارتباط با سیستم سیبرنتیک آب و هوا مورد مطالعه قرار نگرفته، بلکه شناخت ابعاد مختلف خود چرخه ازون تروپوسفری نیز به دلیل محدودیت داده‌های بلندمدت در ایران، به درستی شناخته شده نیست. در ادامه از نگاه مطالعات انجام شده، به معرفی مختصر این ترکیب که هم برای حیات مفید و هم مقادیر زیاد آن مضر است، پرداخته می‌شود.

مقدار بسیار ناچیزی مولکول ازون در لایه تروپوسفر وجود دارد که وظیفه محافظت از بیوسفر را در برابر ورود بیش از اندازه اشعه فرابنفش خورشید برعهده دارد. هنگامی که غلظت این مولکول به هر دلیلی از حد مجاز بالاتر رود، یک آلاینده محسوب می‌شود (پرکینز، ۱۳۶۷: ۱۲۱). افزایش غلظت این مولکول در تروپوسفر، به دلیل خاصیت اکسیدانی و سمی که برای بافت‌های حیاتی و هر ماده بیولوژیکی دارد، مضر و بسیار خطرناک است (غیاث‌الدین، ۱۳۸۵، ۳۳۴).

ازون تروپوسفری، مولکول سه اتمی اکسیژن و یک ترکیب ثانویه است که به وسیله واکنش‌های فتوشیمیایی دی‌اکسید نیتروژن و یا هیدروکربن‌های نسوخته (ترکیبات آلی فرار) در مجاورت اشعه فرابنفش خورشید، در تروپوسفر شکل می‌گیرد (هویت و همکاران، ۱۹۹۰، ۴۷۹).

در سطح زمین، تراکم معمولی آن ۲۰-۵ ppb است. ولی در محیط‌های شهری ممکن است به ۸۰ یا حتی بیش از ۱۰۰ ppb نیز برسد. مطالعات نشان داد که تغییرات روزانه تراکم ازون تروپوسفری شهرها با تغییرات دما هماهنگی دارد، به طوری که مقدار آن در روزهای آفتابی و آنتی‌سیکلونی، افزایش می‌یابد (کومری، ۱۹۹۰، ۲۹۵). در این حالت غلظت اکسیدهای نیتروژن (NO و NO₂) کاهش می‌یابد. به طوری که در هنگام وقوع بیشینه غلظت ازون تروپوسفری،

مقدار اکسیدهای نیتروژن به کمترین مقدار می‌رسد (شهرتاش و شهرتاش، ۱۹۹۲: ۸۷). تغییرات تراکم ازون در لایه مرزی اتمسفر به شرایط اتمسفری و عمدتاً الگوهای گردشی بستگی دارد و بایستی برای تشخیص درست‌تر و جامع‌تر آلودگی هوای شهرها و تنظیم برنامه‌های اجتماعی، خدماتی و توسعه، فراوانی زمانی و مکانی الگوهای گردشی هوا مشخص گردد (کومری و یارنال، ۱۹۹۲، ۳۰۱).

الگوهای گردشی در چهار شهر مختلف ایالات متحد آمریکا شامل بیرمینگام، کلیولند، فیلادلفیا و سیاتل، هرکدام به طور خاص با مقادیر متفاوتی از غلظت ازون تروپوسفری در فصل تابستان هماهنگی داشته است. به این معنا که تنوع الگوهای گردشی در میزان و غلظت آلودگی‌ها تأثیر داشته و تفاوت معناداری بین بار آلودگی این شهرها با الگوهای گردشی مختلف وجود دارد (گرین و همکاران، ۱۹۹۹، ۱۶۳).

اندازه‌گیری آزمایشگاهی غلظت ازون تروپوسفری مرکز شهر تهران به روش اسپکتروفتومتری در ماههای شهریور، مهر، آبان، آذر و دی، نشان داد حداکثر غلظت این آلاینده در دی‌ماه و حداقل آن در آذرماه بوده است. دلیل آن وجود شرایط مناسب برای آغاز فرآیندهای فتوشیمیایی در شرایط وارونگی‌های دمایی زمستانه است (شهرتاش، ۱۳۸۲، ۵۷).

ازون تروپوسفری به عنوان یکی از آلاینده‌های کشاورزی نیز مطرح است. نتایج به‌کارگیری مدل‌های رگرسیونی خطی چند متغیره و توابع متعامد تجربی بر اساس هجده متغیر هواشناختی در شهر اصفهان (مرداد ۱۳۸۶ تا آذر ۱۳۸۷) نشان داد که چرخه‌های شبانه‌روزی و سالانه آن از الگوهای سینوسی معناداری پیروی می‌کند. نتایج بدست آمده، نمایانگر تأثیر سهم عمده دما، رطوبت، تابش و NO_x در تشکیل و افزایش غلظت ازون تروپوسفری است (اسعدی، ۱۳۸۸: ۱).

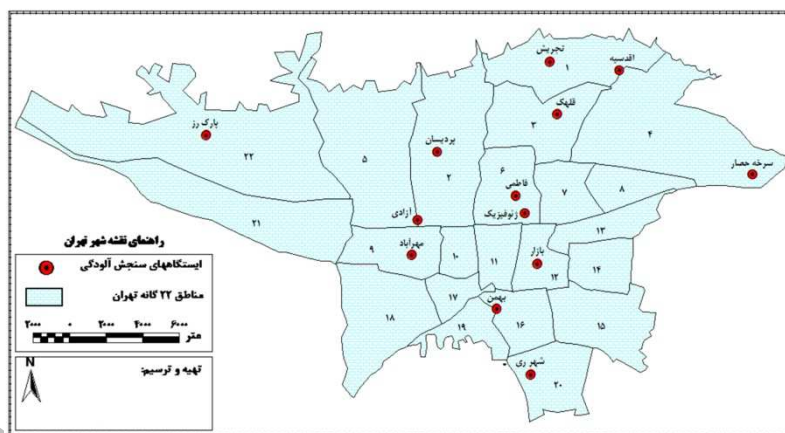
به طور کلی نتایج بررسی‌های انجام شده در مناطق و شهرهای مختلف دنیا، حاکی از وجود ارتباطات معنادار بین تغییرات غلظت و تداوم ازون تروپوسفری با عناصر آب و هوایی در مقیاس محلی و همدیدی است. اما بیشتر آنها به صورت سیستماتیک، ارتباط چرخه و رفتار ازون تروپوسفری را با سیستم سبیرنتیک آب و هوا مورد مطالعه قرار نداده‌اند. لذا این پژوهش بدیع با یک رویکردشناختی، در نظر دارد با استفاده از داده‌های بلندمدت ازون تروپوسفری کلانشهر تهران، به تحلیل رفتار و چرخه آن در ارتباط با سیستم سبیرنتیک آب و هوا بپردازد. بنابراین به دنبال پاسخ به این سؤالات است که چرخه و روند تغییرات غلظت ازون تروپوسفری

به صورت سیستماتیک از کدام عناصر و شرایط آب و هوایی تأثیر می‌پذیرد؟ نقش سیستماتیک این چرخه به عنوان یک خرده سیستم، در تداوم پویایی سیستم آب و هوا چیست؟

داده‌ها و روش‌شناسی

نحوه دریافت و پردازش داده

داده‌های ساعتی ازون تروپوسفری سیزده ایستگاه سنجش و پایش آلودگی هوای موجود در شهر تهران برای دوره ۲۰۱۱-۲۰۰۱ از طریق شرکت کنترل کیفیت هوای شهر تهران (ایستگاههای بازار، مهرآباد، اقدسیه، ژئوفیزیک، شهر ری و پارک رز) و اداره کل حفاظت محیط زیست استان تهران (ایستگاههای قلهک، تجریش، آزادی، پردیسان، بهمن و سرخه‌حصار) دریافت گردید. شکل (۱)، توزیع مکانی این ایستگاهها را در سطح شهر تهران، نشان می‌دهد.

شکل ۱: مناطق ۲۲ گانه و موقعیت ایستگاههای سنجش آلودگی هوای شهر تهران

با توجه به اینکه داده‌های دریافتی، نامنظم، غیرمدون و با واحدهای مختلف ثبت شده بود، لذا عملیات پردازش داده‌ها به منظور آماده‌سازی و به‌کارگیری آنها در تجزیه و تحلیل‌های آماری

صورت گرفت.^۱ به این معنا که مقادیر صفر و منفی بر طبق نظر کارشناسان سازمان‌های مذکور حذف شدند. چراکه مقادیر صفر و منفی در این ساعات، نشان‌دهنده کالیبره نبودن دستگاه‌های اندازه‌گیری است. همچنین واحدها بر حسب قسمت در بیلیون (ppb) بکسان‌سازی گردید. در ادامه با استفاده از روش میانگین‌گیری متوسط ازون تروپوسفری ساعتی برای شهر تهران محاسبه و به صورت یک‌کاسه در یک ستون نرم‌افزار اکسل با ۸۷۶۴۸ ردیف ذخیره گردید که مبنای محاسبات بعدی قرار گرفت.

داده‌های ساعتی عناصر آب و هوای رطوبت نسبی (به درصد)، دمای متوسط (به درجه سلسیوس) و تابش (به کیلو وات در متر مربع) همین ایستگاهها باضافه دو ایستگاه رسالت و تهرانسر برای دوره ۲۰۱۱-۲۰۰۱ نیز از طریق همین ادارات دریافت گردید. داده‌های عناصر اقلیمی این ایستگاهها نیز به روش میانگین‌گیری، یک‌کاسه شد و به صورت ساعتی در سه ستون مجزای نرم‌افزار اکسل با ۸۷۶۴۸ ردیف ذخیره گردید که مبنای محاسبات بعدی قرار گرفت. داده‌های اشعه فرا بنفش خورشید در سطح زمین (بر مبنای شاخص UVI) برای مرکز شهر تهران، از طریق مکاتبه با مرکز جهانی محاسبه و اندازه‌گیری اشعه فرا بنفش^۲، به صورت روزانه دریافت و پس از پردازش، در تجزیه و تحلیل‌ها بکار گرفته شد.

روش شناسی

این پژوهش شناختی بر اساس هدف، از نوع بنیادی-تجربی و بر اساس ماهیت و روش از نوع همبستگی است. داده‌های بلندمدت مورد نیاز از طریق مراکز آماری و آزمایشگاه‌های معتبر که شرح آن گذشت، اخذ شد و پس از پردازش با استفاده از شیوه‌ها و تکنیک‌های آماری-کمی، تجزیه و تحلیل گردید.

به منظور مقایسه بهتر تغییرات متغیرها در بازه زمانی شبانه‌روزی، ماهانه و سالانه، ابتدا داده‌های مذکور بر اساس رابطه به نمرات استاندارد (Z) تبدیل شدند. سپس از این نمرات، در تجزیه و

۱. لازم به توضیح است که مدون‌سازی داده‌های این پژوهش، حدود ۶ ماه به طول انجامید. حاصل این عمل، تهیه پایگاه و همچنین داده‌های عناصر اقلیمی به صورت ساعتی در سطح NO₂ و NO_x داده‌ای مدون ازون تروپوسفری آلاینده‌های شهر تهران بوده که برای تحقیقات آتی، قابل استفاده خواهد بود.

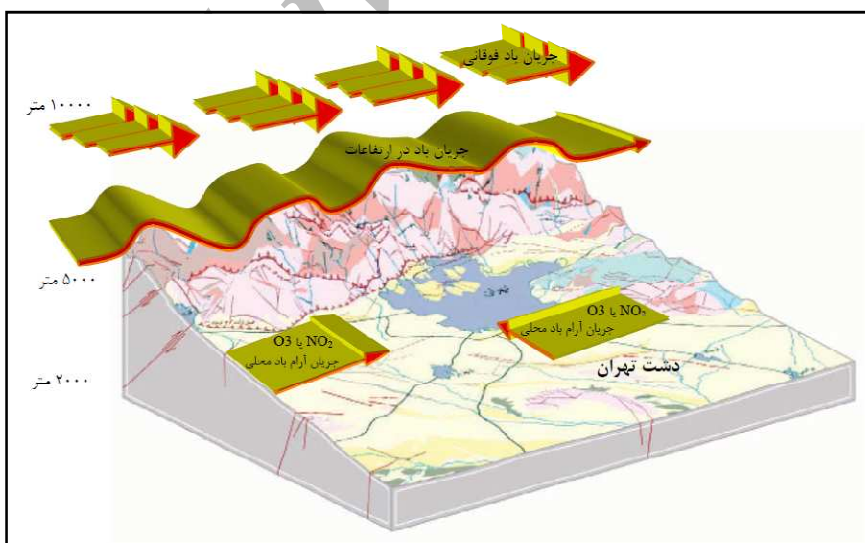
2. <http://www.uvawareness.com> Polynomial Trend

تحلیل‌های پژوهش استفاده گردید. تکنیک‌ها و شیوه‌های تجزیه و تحلیل آماری که در این پژوهش از آنها استفاده شد، عبارتند از: تحلیل همبستگی پیرسون، تحلیل روند (رگرسیون و پولی‌نومیل^۲)، تحلیل فراوانی و تحلیل میانگین. مبنای تحلیل‌های همبستگی، اگرچه تحقیقات همبستگی الزاماً مبین روابط علت و معلولی نیست (حافظ‌نیا، ۱۳۸۴: ۶۷)، اما در این تحقیق، بخشی از همبستگی‌ها، روابط علی-معلولی و بخشی دیگر صرفاً رابطه هم‌تغییری دارند که ارتباط آنها از طریق متغیرهای رابط برقرار می‌گردد.

مباحث و یافته‌ها

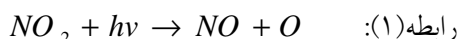
تحلیل فرآیند تشکیل و تشدید غلظت ازون تروپوسفری در کلانشهر تهران

پیش‌عناصر ازون تروپوسفری شهر تهران شامل NO، NO₂ و هیدروکربورهای نسوخته از دو طریق وارد هوای شهر می‌شوند. یکی از طریق آگزوز اتومبیل‌ها و صنایع داخل شهر. دوم از طریق انتقال میان‌برد جریان آرام باد سطحی که در طول روز از نواحی دشتی جنوب (شهری) و غرب (ناحیه صنعتی کرج) به سمت شهر و ارتفاعات آن می‌وزد (شکل ۲).

شکل ۲: نحوه انتقال میان‌برد پیش‌عناصر ازون از صنایع مستقر در غرب و جنوب کلانشهر تهران

بخشی از این پیش‌عنصر در مجاورت نور خورشید، تجزیه شده و اکسیژن تک‌اتمی (O) حاصل می‌شود. این فرآیند چرخه نورکافتی^۱ NO₂ نام دارد که از طریق واکنش فتودیسوسیاسیون صورت می‌گیرد. این واکنش که به صورت رابطه (۱) شکل می‌گیرد، قادر به جذب طیف الکترومغناطیس خورشید در محدوده فرابنفش تا نور مرئی است.

برای شکستن اتصال بین NO و NO₂، حدود ۷۲ کیلوکالری برای هر گرم-مُل در دمای ۲۵ درجه سانتیگراد، انرژی لازم است که طبق جدول (۱) برای تأمین این انرژی به نوری کمتر از ۰.۴ میکرون نیاز است. بنابراین اشعه‌های فرابنفش خورشیدی وارده به سطح زمین (UV-A و UV-B)، سهم عمده‌ای در تأمین این انرژی دارند.^۲

جدول ۱: انرژی فوتون بر حسب تابعی از طول موج

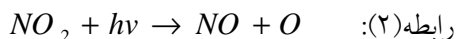
محدوده طیف	طول موج به میکرون	انرژی بر حسب کیلوکالری بر گرم-مُل
فرابنفش	۰.۳	۹۵.۳
حد قابل رؤیت بنفش	۰.۳۸	۷۵.۱
-	۰.۴	۷۱.۴
نور مرئی	۰.۷	۴۰.۸

مأخذ: پرکینز، ۱۳۶۷، ص ۱۰۲

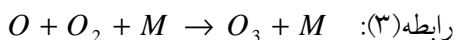
با تشدید طول موج‌های کمتر از ۰.۴ میکرون، دیسوسیاسیون افزایش می‌یابد. بنابراین در شرایط جوی پایدار در صورت وجود هیدروکربن‌های واکنش‌پذیر، NO و NO₂، واکنش‌های فتوشیمیایی نورکافتی آغاز می‌گردد:

1. Photolytic Cycle

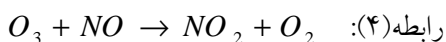
۲. اشعه فرا بنفش خورشید دارای سه طول موج با نام‌های UV-C (۲۸۰-۱۰۰ میکرون)، UV-B (۳۱۵-۲۸۰ میکرون) و UV-A (۴۰۰-۳۱۵ میکرون) است. ۱۰۰ درصد UV-C و ۹۰ درصد UV-B از طریق ازونوسفر جذب می‌شود. ۱۰ درصد UV-B و ۱۰۰ درصد UV-A از این لایه عبور کرده و به تروپوسفر می‌رسند. این دو طول موج در تأمین برخی مواد مورد نیاز بدن انسان نظیر ویتامین D مفید هستند. اما مقادیر بیش از اندازه آنها، خطرناک و عوارض جبران‌ناپذیری در بلندمدت ایجاد می‌نماید. ازون تروپوسفری، وظیفه تنظیم ورودی این دو طول موج را به بیوسفر، برعهده دارد.

سپس از واکنش سریع اکسیژن اتمی با مولکول دو اتمی اکسیژن، ازون تشکیل می‌شود:

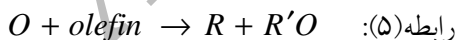

در این واکنش شیمیایی، M عامل سومی است که برای جذب انرژی واکنش لازم است. مولکول‌های N_2 و O_2 که به وفور در اتمسفر موجود هستند، نقش عامل سوم را بازی می‌کنند. واکنش سوم عبارت است از:

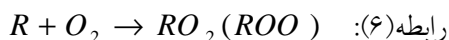

اگر تمام آنچه که اتفاق می‌افتد همین باشد، هر یک از ترکیبات سه‌گانه NO ، NO_2 و O_3 را می‌توان در سطح ثابت و معینی انتظار داشت. به عبارتی غلظت ازون تروپوسفری در حالت پایدار، تابعی از غلظت اولیه NO_2 است. اما گاهی مقادیر ازون تروپوسفری در برخی مناطق شهر تهران به 1000 ppb نیز می‌رسد. بنابراین بایستی مکانیزم‌های دیگری نیز وجود داشته باشد که در چرخه فتوشیمیایی اثرگذار باشند که در نتیجه آن، ازون انباشت می‌شود.

با حضور ترکیبات هیدروکربن در جو، بدون مصرف ازون، NO می‌تواند به NO_2 اکسیده گردد و انباشت ازون صورت می‌گیرد. اتم‌های خیلی فعال اکسیژن می‌توانند به هیدروکربن‌هایی نظیر الفین‌های واکنش‌پذیر (هیدروکربن‌های با یک یا چند پیوند دوگانه کربن-کربن که به سهولت اکسیده می‌شوند) حمله کرده و آن را در نقطه پیوند دوگانه به دو قسمت تقسیم نمایند. ازون نیز می‌تواند چنین کاری را انجام دهد اما واکنش اتم‌های اکسیژن با آن خیلی سریعتر انجام می‌گیرد. نتیجه آن، تولید رادیکال آزادی (هیدروکربن ناقص) است که بسیار واکنش‌کننده بوده و در واکنش‌های دیگر بکار می‌رود. واکنش اتم اکسیژن-الفین را می‌توان به صورت زیر بیان کرد:

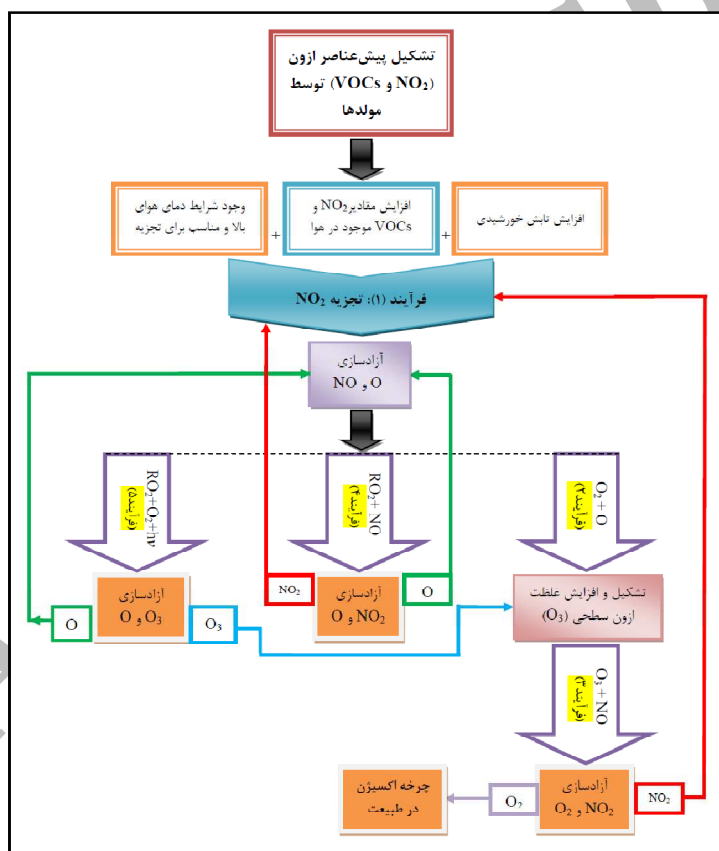
در این رابطه، R و R' رادیکال‌های آزاد آلی هستند. این رادیکال‌ها با اکسیژن ترکیب شده و رادیکال‌های پراکسی (یعنی اجزایی که به پیوند اکسیژن-اکسیژن ختم می‌شوند) را تشکیل می‌دهند:

رادیکال‌های پراکسی قادرند یک اتم اکسیژن برای NO تولید نمایند و آن را به NO_2 تبدیل کنند.

از آنجایی که هر مولکول هیدروکربن برای شروع اکسیداسیون، احتیاج به یک اتم اکسیژن دارد که می‌تواند وارد واکنش شده تا از طریق فرآیند ازون، یک مولکول NO را به NO₂ تبدیل کند، به ازای هر مولکول شکسته شده هیدروکربن، بیش از یک مولکول NO می‌بایست به NO₂ اکسید گردد تا به نوبه خود باعث افزایش ازون شود (کادل و آلن، ۱۹۷۰، ۲۴۵).

اثر جمعی حضور رادیکال‌ها و اکسیداسیون NO و NO₂، منجر به سینرژی مثبت و در نتیجه افزایش هرچه بیشتر غلظت ازون می‌گردد (شکل ۳) که گاهی اوقات در برخی مناطق شهر تهران نظیر قلهک به ۱۰۰۰ ppb می‌رسد.

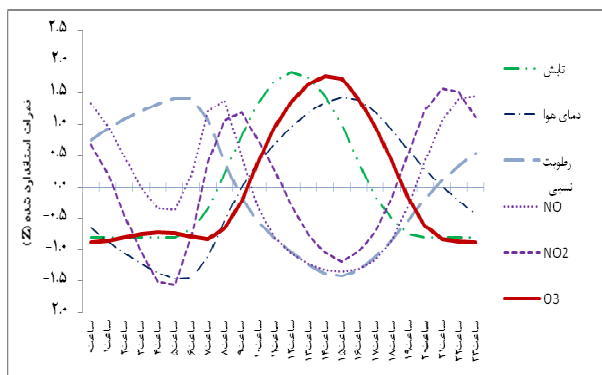

شکل ۳: چرخه ازون تروپوسفری کلانشهر تهران در فعل و انفعالات فتوشیمیایی

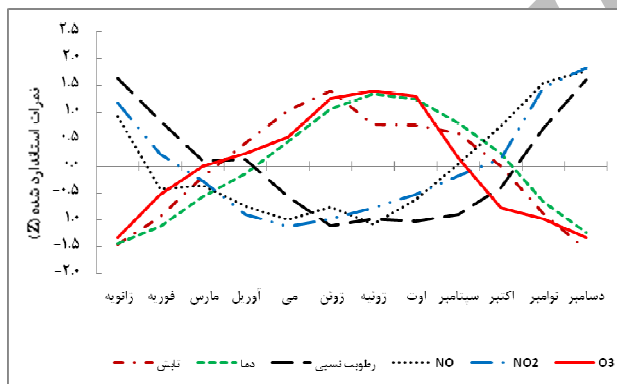
وجود رابطه همبستگی معنادار بین چرخه شبانه‌روزی O_3 ، NO ، NO_2 و همچنین روابط بین این سه با عناصر آب و هوایی تابش، دمای هوا و رطوبت در طول شبانه‌روز و ماههای مختلف، مؤید وابستگی شدید ازون تروپوسفری به پیش‌عناصر و ارتباط معنادار بین آنهاست (جدول ۲). بر اساس نتایج به دست آمده از روابط همبستگی متغیرها در طول ساعات شبانه‌روز و ماههای مختلف که در جدول (۲) آمده، می‌توان نتیجه گرفت شرایط آب و هوایی لازم برای تشدید ازون تروپوسفری، تابش و دمای بالا و رطوبت نسبی پایین است. در حالی که برای تشدید NO ، تابش و دمای پایین و رطوبت نسبی بالا، ضروری است. اشکال (۴ و ۵) این روابط را به صورت نموداری نمایش می‌دهند.

جدول ۲: رابطه بین تغییرات آلاینده‌های جوی با عناصر اقلیمی کلانشهر تهران (دوره ۲۰۱۱-۲۰۰۱)

تغییرات ماهانه			تغییرات شبانه‌روزی			آلاینده‌های جوی	
رطوبت نسبی	دما (T)	تابش (R)	رطوبت نسبی	دما (T)	تابش (R)		
-۰.۸۷۷	۰.۸۸۸	۰.۹۰۵	-۰.۸۹۹	۰.۸۷۹	۰.۸۲۹	ضریب همبستگی	O ₃
۰.۰۰۰	۰.۰۰۰	۰.۰۰۰	۰.۰۰۰	۰.۰۰۰	۰.۰۰۰	ضریب خطا	
۱۲	۱۲	۱۲	۲۴	۲۴	۲۴	تعداد ساعات	
۹۹ درصد	۹۹ درصد	۹۹ درصد	۹۹ درصد	۹۹ درصد	۹۹ درصد	سطح اطمینان	
۰.۷۰۴	-۰.۶۳۹	-۰.۷۹۳	۰.۶۸۶	-۰.۶۶۷	-۰.۶۰۶	ضریب همبستگی	NO
۰.۰۱۱	۰.۰۲۵	۰.۰۰۲	۰.۰۰۰	۰.۰۰۰	۰.۰۰۲	ضریب خطا	
۱۲	۱۲	۱۲	۲۴	۲۴	۲۴	تعداد ساعات	
۹۵ درصد	۹۵ درصد	۹۹ درصد	۹۹ درصد	۹۹ درصد	۹۹ درصد	سطح اطمینان	
۰.۸۲۶	-۰.۷۵۰	-۰.۹۱۴	۰.۷۹۶	-۰.۸۰۳	-۰.۸۵۰	ضریب همبستگی	NO ₂
۰.۰۰۱	۰.۰۰۵	۰.۰۰۰	۰.۰۰۲	۰.۰۰۲	۰.۰۰۲	ضریب خطا	
۱۲	۱۲	۱۲	۲۴	۲۴	۲۴	تعداد ساعات	
۹۹ درصد	۹۹ درصد	۹۹ درصد	۹۵ درصد	۹۵ درصد	۹۵ درصد	سطح اطمینان	

شکل ۴: تغییرات شبانه‌روزی آلاینده‌های جوی و عناصر اقلیمی شهر تهران (۲۰۱۰-۲۰۱۱)

شکل ۵: تغییرات ماهانه آلاینده‌های جوی و عناصر اقلیمی شهر تهران

تحلیل چرخه‌های شبانه‌روزی، هفتگی، ماهانه و سالانه ازون تروپوسفری کلانشهر تهران تحلیل آماری داده‌های یک‌کاسه شده ازون تروپوسفری تهران در طول ساعات شبانه‌روز (۲۰۱۱-۲۰۱۰) نشان داد، چرخه شبانه‌روزی این ترکیب، ذاتی بوده و همبستگی معناداری با سیکل تابش شبانه‌روزی خورشید دارد که از نوع روابط علی- معلولی است. به طوری که بیشینه آن، در طول روز و کمینه آن در طول ساعات شب اتفاق می‌افتد. افتاهنگ شبانه ازون از ساعت ۹ شب آغاز شده و تا ساعت ۶ صبح ادامه دارد. سیر افزایشی مقادیر این ترکیب، هماهنگ با طلوع خورشید و بالا رفتن میزان تابش خورشید است که کمی پس از ظهر به اوج خود می‌رسد. زمان آغاز و اوج این وضعیت، در روزها، ماهها و فصل‌های مختلف سال بر حسب تغییر زاویه تابش خورشید، متفاوت است (شکل ۶).

دلیل این چرخه منظم شبانه‌روزی، در وظیفه ازون تروپوسفری نهفته است. کنترل میزان ورودی

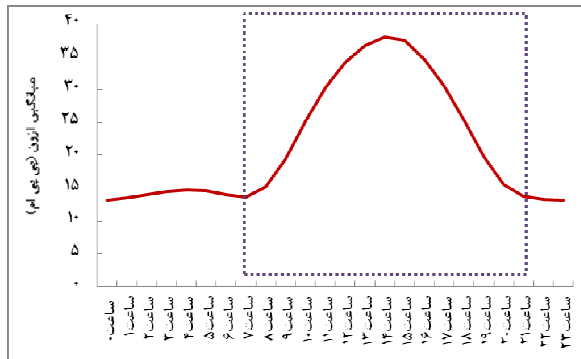
اشعه‌های فرا بنفش خورشید به بیوسفر، وظیفه این ترکیب مفید است. لذا در اوج تابش خورشید در ساعات کمی پس از ظهر، بر غلظت این ماده افزوده شده و در خدمتعارف به شکل پوشش محافظتی در برابر ورودی بیش از اندازه اشعه‌های UV-A و UV-B خورشید به این لایه حیاتی عمل می‌کند.

بر حسب وظیفه، طی ماههایی که تابش خورشید به حداکثر می‌رسد نیز بر غلظت ازون تروپوسفری به طور متعارف افزوده می‌شود. به طوری که بیشینه آن مربوط به ماههای ژوئن، ژوئیه و اوت است. به سمت ماههای قبل و بعدتر، غلظت آن تمایل به کاهش دارد (شکل ۸).

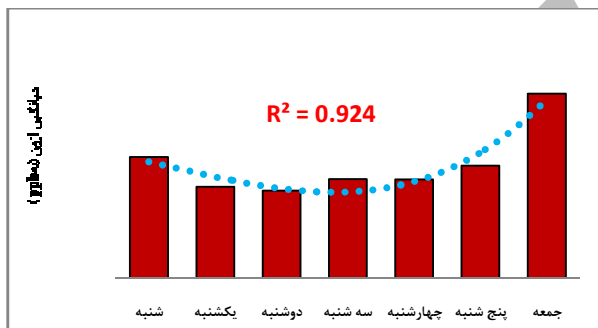
ضریب پولی‌نومیال $R^2=0.92$ ، وجود روند در تغییرات آن را طی ماههای مختلف تأیید می‌نماید. به دنبال بررسی دقیق‌تر تغییرات ازون، محقق متوجه وجود یک چرخه غیرطبیعی در ازون تروپوسفری کلانشهر تهران گردید و آن چرخه هفتگی است. در این چرخه، بیشینه ازون از بعد از ظهر روز پنج‌شنبه آغاز شده و در روز جمعه به اوج خود می‌رسد و دوباره از روز شنبه تا روز چهارشنبه به سمت کمینه خود میل دارد. در اکثر ایستگاههای مورد مطالعه، وجود این چرخه، تأیید شده است (شکل ۷).

ضریب $R^2=0.92$ نیز وجود روند در تغییرات ازون تروپوسفری را طی ایام هفته تأیید می‌نماید. چنین چرخه‌ای نمی‌تواند از طبیعت تغییرات ازون تروپوسفری نشأت گرفته باشد، چراکه ایام هفته، بر اساس قراردادهای تقویمی بشر ایجاد شده است. همین امر، دلیل محکمی است برای اینکه انسان با فعالیت‌های غیرمجاز خود، آغازگر یک اختلال در نظم طبیعی ازون تروپوسفری است. قرار گرفتن ۹۱۴ ساعت ازون ناسالم ($<120\text{ppb}$) در روز جمعه و ۸۳۰ ساعت در روز شنبه طی دوره زمانی مورد مطالعه، شاهد دیگری بر این مدعا است (شکل ۱۱).

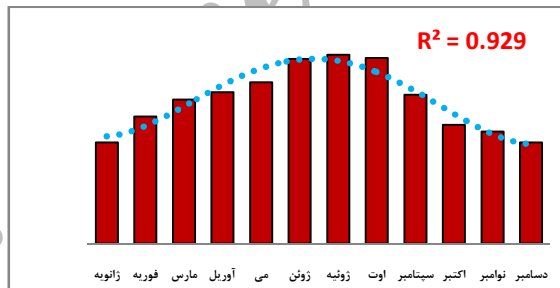
اثر جمعی افزایش فراوانی ازون‌های ناسالم، ازون‌های بیشینه و در نتیجه میانگین بالای ازون تروپوسفری خصوصا در روزهای پایانی و آغاز هفته، میانگین ازون را طی سالهای اخیر (۲۰۰۸-۲۰۱۰) به طور محسوسی افزایش داده است. همانطور که شکل (۹) نشان می‌دهد، تغییرات ازون تروپوسفری شهر تهران، طی دوره ۲۰۱۰-۲۰۰۲، روند افزایشی داشته است. این روند در تمامی ایستگاههایی که آمار چند ساله آنها کامل بوده، مشهود بوده است. ضریب رگرسیون خطی ($R^2=0.7$)، وجود روند افزایشی مقادیر ازون تروپوسفری را در طول سال‌های مورد مطالعه، تأیید می‌نماید.

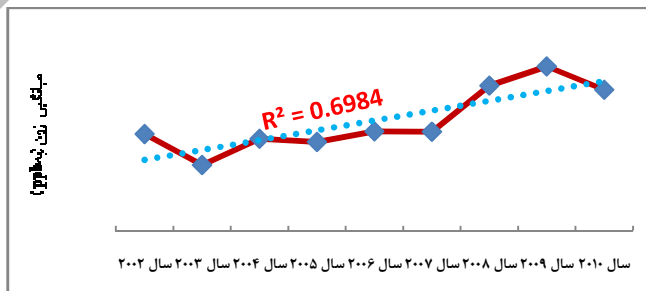
شکل ۶: تغییرات شبانه‌روزی ازون تروپوسفری شهر تهران (۲۰۰۱-۲۰۱۱)

شکل ۷: تغییرات ازون تروپوسفری شهر تهران در ایام هفته (۲۰۰۱-۲۰۱۱)

شکل ۸: تغییرات ماهانه ازون تروپوسفری شهر تهران و خط روند آن (۲۰۰۱-۲۰۱۱)

شکل ۹: تغییرات سالانه ازون تروپوسفری شهر تهران و روند افزایشی آن

تحلیل ازون‌های نامطلوب ($>120\text{ppb}$) کلانشهر تهران

برخلاف تصور عامیانه و غلطی که در اذهان جا افتاده، ازون تروپوسفری ذاتاً آلاینده نیست. وجود مقدار متعارف ازون در لایه تروپوسفر، نه تنها مضر نبوده بلکه مفید نیز است. غلظت‌های تا 20 ppb در هوای آزاد تروپوسفر، متعارف است. اما هر چه از این مقدار تجاوز نماید، این ماده مفید را در شمار آلاینده‌ها قرار می‌دهد. وضعیت آلاینده ازون تروپوسفری در شهرها به دلیل ویژگی‌های خاص آنها، محسوس‌تر است. بر اساس معیار طبقه‌بندی سازمان حفاظت محیط زیست آمریکا (US-EPA)، فراوانی وقوع ازون‌ها در ایستگاه‌های مختلف شهر تهران طی دوره مورد مطالعه، به شرح جدول (۳) طبقه‌بندی گردید.

در مجموع 5820 ساعت-ایستگاه در روزهای مختلف دوره آماری ($2011-2001$) وجود داشته که مقادیر ازون آنها بالاتر از 120 ppb یعنی در وضعیت نامطلوب بوده است. از مجموع 5820 ساعت-ایستگاه، 4536 ساعت آن در وضعیت ناسالم ($200\text{ ppb} - 120.1$)، 1099 ساعت-ایستگاه در وضعیت بسیار ناسالم ($400\text{ ppb} - 200.1$) و 185 ساعت-ایستگاه نیز دارای وضعیت خطرناک ($> 400\text{ ppb}$) بوده است.

Archive of SID

جدول ۳: توزیع فراوانی ازون‌های طبقه‌بندی شده در ایستگاههای مورد مطالعه شهر تهران

بر اساس معیار US-EPA (۲۰۱۱-۲۰۰۱)

وضعیت نامطلوب	وضعیت مطلوب		فراوانی ازون-های نامطلوب (ساعت)	تعداد ساعات دارای داده	نام ایستگاه		
	> ۴۰۰ ppb	۲۰۰.۰۱-۴۰۰ ppb				۶۰.۰۱-۱۲۰ ppb	۰-۶۰ ppb
خطرناک	بسیار ناسالم	ناسالم	سالم	پاک			
-	-	۱۵	۵۷۳	۳۶۵۳۷	۱۵	۳۷۱۲۵	فاطمی
-	-	۱۸۴	۱۰۵	۱۰۲۸۷	۱۸۴	۱۰۵۷۶	بازار
-	۴	۲۰۱	۵۶۵۵	۳۲۸۸۵	۲۰۵	۳۸۷۴۵	مهرآباد
-	۳۴۴	۱۷۶۱	۵۴۷۴	۴۶۷۹۴	۲۱۰۵	۵۴۳۷۳	اقدسیه
۶۰	۶۵	۳۰۷	۳۰۹۸	۲۳۷۶۱	۴۳۲	۲۷۲۹۱	ژئوفیزیک
۱۷	۱۶۷	۷۲۹	۲۷۵۸	۳۴۳۸۸	۹۱۳	۳۸۰۵۹	شهر ری
-	۷۱	۱۱۵	۳۷۰۴	۲۲۵۵۶	۱۸۶	۲۶۴۴۶	پارک رز
۱۰۸	۴۴۰	۸۹۰	۳۷۹۸	۶۱۰۸۴	۱۴۳۸	۶۶۳۲۰	قلهک
-	۸	۱۱۵	۸۹۷	۵۶۸۸	۱۲۳	۶۷۰۸	تجریش
-	-	۳۸	۹۹۲	۵۷۷۷۷	۳۸	۵۸۸۰۷	آزادی
-	-	۱۲۲	۱۲۹۳	۴۶۴۷۷	۱۲۲	۴۷۸۹۲	پردیسان
-	-	۴	۵۲۱	۴۰۳۳	۴	۴۵۵۸	بهمن
-	-	۵۵	۵۸۹۱	۵۵۵۱۵	۵۵	۶۱۴۶۱	سرخه-حصار
۱۸۵	۱۰۹۹	۴۵۳۶	-	-	۵۸۲۰	-	جمع کل

با مقایسه تطبیقی وضعیت ازون‌های نامطلوب ایستگاههای مورد مطالعه، مشخص شد ایستگاههای اقدسیه، قلهک، شهر ری و ژئوفیزیک، نامطلوب‌ترین ازون‌ها را دارا بودند. با در نظر داشتن فراوانی وقوع ساعتی ازون‌های خطرناک، ایستگاه قلهک نامطلوب‌ترین غلظت‌ها را در بین ایستگاهها تجربه نموده است. از نظر میانگین ازون‌های نامطلوب نیز ایستگاه قلهک با میانگین ۲۳۶.۱ ppb در ردیف اول و پس از آن، ایستگاههای اقدسیه و ژئوفیزیک قرار دارند. در ایستگاه قلهک، مقادیر نزدیک به ۱۰۰۰ ppb، به وفور ثبت شده است.

اگرچه به نظر می‌رسد که سهم ازون‌های نامطلوب، بسیار کم می‌باشد اما بایستی در نظر داشت

که درصد قابل توجهی از این ازون‌ها در سال‌های پایانی مورد مطالعه متمرکز شده‌اند و از این نظر قطعاً خسارات جانی و زیستی متنوعی را به دنبال داشته که به دلیل نبود آمار دقیق وقایع نظیر تعداد مراجعین به بیمارستان‌ها و مراکز درمانی، مرگ و میر بیماران ریوی و ... ناشناخته مانده است.

تحلیل آماری ازون‌های نامطلوب کلانشهر تهران در طول شبانه‌روز نشان داد بالاترین فراوانی آنها بین ساعات ۱۴ تا ۱۶ رخ می‌دهد یعنی کمی پس از اوج تابش خورشید و مطابق با بیشینه دمای شبانه‌روزی (شکل ۱۰).

در طول ایام هفته نیز کمترین فراوانی ازون‌های نامطلوب، مربوط روزهای سه‌شنبه و بالاترین فراوانی‌ها مربوط به روزهای جمعه و شنبه است. رویهم رفته بیش از ۳۳ درصد ازون‌های نامطلوب کلانشهر تهران در این دو روز اتفاق افتاده است. ۶۷ درصد باقیمانده در پنج روز دیگر هفته یعنی از یک‌شنبه تا چهارشنبه توزیع شده‌اند (شکل ۱۱). توزیع فراوانی هفتگی ازون‌های نامطلوب (شکل ۱۱) با متوسط ازون شهر در ایام هفته (شکل ۷)، هماهنگی و انطباق خوبی را با هم نشان می‌دهد. به این معنا که هم بالاترین فراوانی ازون‌های نامطلوب و هم بالاترین میانگین ازون شهر، مربوط به روزهای جمعه و شنبه است.

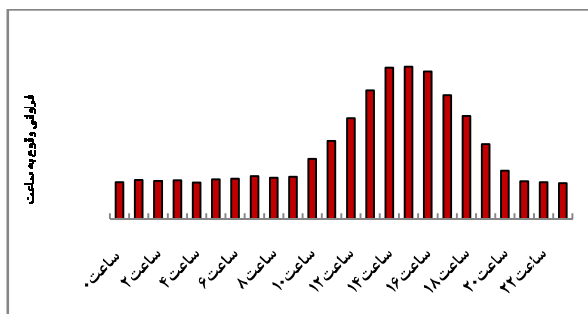
بررسی‌های ماهانه نشان داد بالاترین فراوانی ازون‌های نامطلوب، مربوط به گرمترین ماههای سال بوده است (شکل ۱۲). به ترتیب ماههای اوت، ژوئیه، نوامبر و ژوئن با ۶۹۵، ۷۵۶، ۶۵۹ و ۶۴۴ ساعت، بالاترین فراوانی‌ها را به خود اختصاص داده‌اند. دلیل آن، حاکمیت الگوهای کم-فشار گرم سطحی در این ماههاست که شرایط اقلیمی با درجه حرارت بالا و کم‌رطوبت به همراه تابش بالا را برای منطقه به همراه دارند. کمترین فراوانی نیز مربوط به ماه اکتبر و سپتامبر بوده است. آغاز حاکمیت بادهای غربی در این موقع از سال و ورود سامانه‌های جوی ناپایدار به کشور، مهمترین دلیل این وضعیت است. ماههای ژانویه و مارس نیز به دلیل حاکمیت سامانه‌های سیکلونی و کم‌فشار مهاجر، از فراوانی‌های نسبتاً پایینی برخوردار هستند.

بالا بودن فراوانی ازون‌های نامطلوب در ماههای نوامبر و دسامبر با وارونگی دمایی ناشی از حاکمیت سیستم‌های پرفشار در این ماههاست. به دلیل پایداری و صاف بودن هوا در این شرایط، نور خورشید به راحتی وارد تروپوسفر شده و در برخورد با مولکول‌های NO₂ متمرکز شده در نزدیکی سطح زمین (به واسطه شرایط پایداری و عدم صعود هوا)، به دام افتاده و چرخه

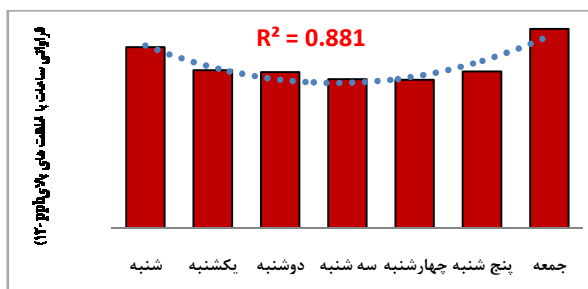
نورکافتی آغاز می‌شود که در نهایت موجب افزایش غلظت ازون در سطح زمین می‌شود. از لحاظ شرایط دمایی، تابش و رطوبت نسبی، ساعاتی از ماههای نوامبر و دسامبر که ازون‌های نامطلوب را تجربه کرده‌اند، شرایط گرمتری نسبت به میانگین دوماهانه دارا بودند و از این نظر، اختلاف فاحشی با هم داشته‌اند. به طوری که میانگین دمای ساعات با ازون بیشینه در ماههای نوامبر و دسامبر برابر با ۲۱.۱ درجه سانتیگراد، میانگین رطوبت نسبی برابر با ۲۹.۳ درصد و تابش برابر با ۴۷۳.۹ کیلووات بر مترمربع بوده است. در حالی که میانگین دوماهانه این سه عنصر به ترتیب برابر با ۸.۹ درجه سانتیگراد، ۵۳.۶ درصد و ۱۴۶.۱ وات بر متر مربع بوده است. این وضعیت نشان می‌دهد که شرایط اقلیمی و جوی مناسب برای افزایش غلظت‌های ازون تروپوسفری در هر فصلی از سال، شامل رطوبت نسبی پایین، دما و تابش نسبتاً بالاست. متنها شدت غلظت‌های ازون تروپوسفری، بسته به تأثیر جمعی همه عوامل مرتبط با آن، متفاوت است. نکته دیگر آنکه بیشتر فراوانی ازون‌های نامطلوب این دو ماه در ساعات ۱۴ تا ۱۶ متمرکز شده است.

ازون‌های نامطلوب، بیشترین تمرکز و فراوانی را در سال‌های ۲۰۰۲، ۲۰۰۹، ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰ داشته‌اند (شکل ۱۳). سال‌های میانی مورد مطالعه، کمترین فراوانی را به خود اختصاص داده‌اند. این توزیع، نشان‌دهنده وجود یک روند پولی‌نومیل در تغییرات فراوانی ازون‌های نامطلوب کلانشهر تهران است.

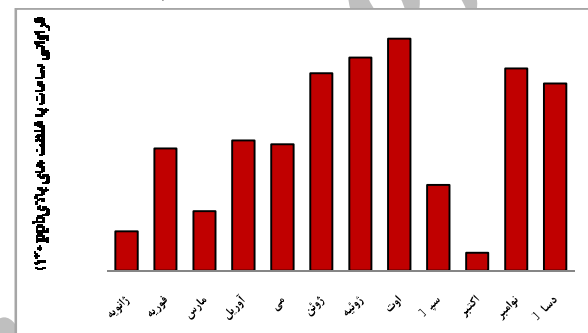
اگرچه فراوانی ازون‌های نامطلوب سال‌های پایانی دوره نسبت به پنج سال ماقبل آن، تفاوت معناداری دارد به طوری که با چشم نیز قابل درک است، اما واقعیت دیگری نیز در این روند وجود دارد. واقعیت آن است که طی از سال ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۰، فراوانی ازون‌های نامطلوب، روند کاهشی به خود گرفته است که در تحلیل‌های پایانی این پژوهش، نکته کلیدی و حائز اهمیت به شمار می‌آید. توزیع سالانه فراوانی ازون‌های نامطلوب (شکل ۱۳) با متوسط سالانه ازون شهر (شکل ۹) هماهنگی و انطباق خوبی را نشان می‌دهد. وجود همبستگی در سطح اطمینان ۹۵ درصد با ضریب ۰.۰۲ این رابطه را تأیید می‌نماید.

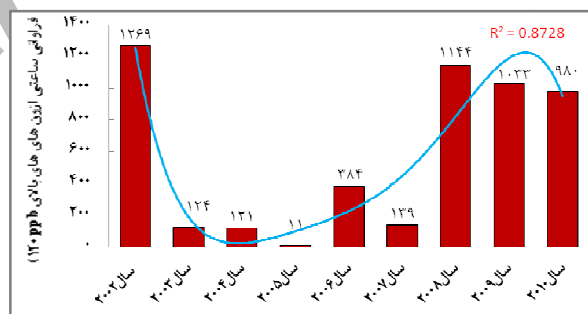
شکل ۱۰: فراوانی ازون‌های نامطلوب در طول شبانه‌روز (۲۰۰۱-۲۰۱۱)

شکل ۱۱: فراوانی ازون‌های نامطلوب در ایام هفته (۲۰۰۱-۲۰۱۱)

شکل ۱۲: فراوانی ازون‌های نامطلوب در ماه‌های مختلف (۲۰۰۱-۲۰۱۱)

شکل ۱۳: فراوانی ازون‌های نامطلوب در سال‌های مختلف مورد مطالعه

تحلیل ازون‌های بیشینه کلانشهر تهران ($>70.6\text{ppb}$)

پس از یک‌کاسه شدن ازون ایستگاههای مختلف، انحراف معیار داده‌های ازون متوسط شهر تهران، محاسبه گردید که رقم آن 17.65 بوده است. تمامی ساعاتی که مقدار ازون آنها بالاتر از چهار برابر انحراف معیار داده‌ها (یعنی بالاتر از 70.6ppb) بوده، به عنوان نماینده ازون‌های بیشینه شهر، انتخاب شدند.^۱ جمعاً 1715 ساعت در بین سال‌های مورد مطالعه، مقدار ازون آنها $>70.6\text{ppb}$ بوده است. این ساعات در 433 روز دوره مورد مطالعه، توزیع شده‌اند.

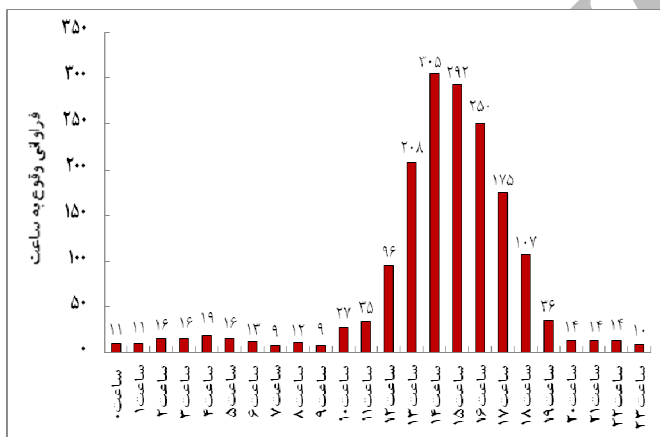
تحلیل فراوانی ازون‌های بیشینه شهر تهران در طول شبانه‌روز نشان داد ساعات 19 تا 11 صبح، کمترین فراوانی را داراست (شکل ۱۴). از ساعت 11 صبح فراوانی‌ها شروع به افزایش داشته و در ساعات 13 تا 17 به بالاترین حد می‌رسند، به طوری که بالاترین فراوانی متعلق به ساعات 14 و 15 (درست اوج شدت تابش خورشید) به ترتیب با 305 و 292 ساعت بوده است. در این ساعات هم مقدار رطوبت هوا به حداقل رسیده و هم تأثیر تابش با یک تأخیر زمانی دو ساعته به اوج خود رسیده است (شکل ۴).

از نظر توزیع هفتگی نیز بالاترین فراوانی ازون‌های بیشینه شهر تهران، مربوط به روزهای جمعه با فراوانی 357 ساعت از مجموع 1715 ساعت بوده است (شکل ۱۵). به این معنا که با عبور از روزهای اول هفته به سمت روزهای پایانی هفته، بر فراوانی ازون‌های بیشینه افزوده شده تا اینکه در روز جمعه به حداکثر خود می‌رسد. اواسط هفته، کمترین فراوانی‌ها را به خود اختصاص داده‌اند. توزیع هفتگی فراوانی ازون‌های بیشینه ($>70.6\text{ppb}$) با توزیع هفتگی ازون‌های نامطلوب ($>120\text{ppb}$) و همچنین با تغییرات میانگین ازون متوسط شهر تهران در طول ایام هفته، هماهنگی و انطباق خوبی را نشان می‌دهد. مقایسه شکل‌های (۷، ۱۱ و ۱۵) این واقعیت را تأیید می‌نماید.

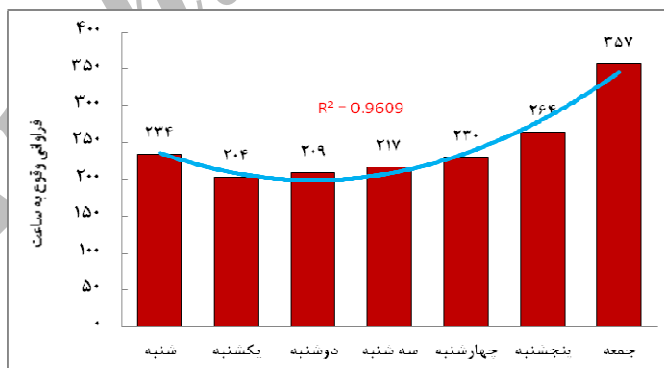
در سه سال پایانی دوره مورد مطالعه، افزایش شدیدی در فراوانی ازون‌های بیشینه شهر تهران مشاهده می‌شود (شکل ۱۷). با توجه به اینکه سهم قابل توجهی از این فراوانی در روزهای پایانی هفته مشاهده شده، می‌توان چنین نتیجه گرفت که انسان از طریق فعالیت‌های صنعتی بدون مرز

۱. اگرچه معیار SD برای تعیین ازون‌های بیشینه در مقالات مختلف خارجی مشاهده می‌شود، اما میزان آن اختیاری و با توجه به حد بالا و پایین و همچنین مقدار انحراف معیار داده‌هاست. به عنوان مثال (کومری، ۱۹۹۰: ۲۹۵)، معیار دو برابر انحراف معیار داده‌های یک‌کاسه شده شهر لوس‌آنجلس را برای استخراج بیشینه‌های ازون تروپوسفری در نظر گرفت.

خود، تغییرات چشمگیری در چرخه ازون ایجاد نمود که در روزهای پایانی هفته خود را نشان می‌دهد. این افزایش، به نوبه خود فراوانی ازون‌های بیشینه را طی سال‌های ۲۰۱۰-۲۰۰۸ افزایش داده است. وقوع بالاترین فراوانی ازون‌های نامطلوب در این سه سال نیز مؤید این مطلب است (شکل ۱۳). اثر جمعی این وقایع، موجب وقوع سینرژی مثبت و بالا رفتن میانگین ازون متوسط سالانه کلانشهر تهران در سال‌های پایانی دوره مورد مطالعه نسبت به چند سال قبل‌تر از آن شده است (شکل ۹).

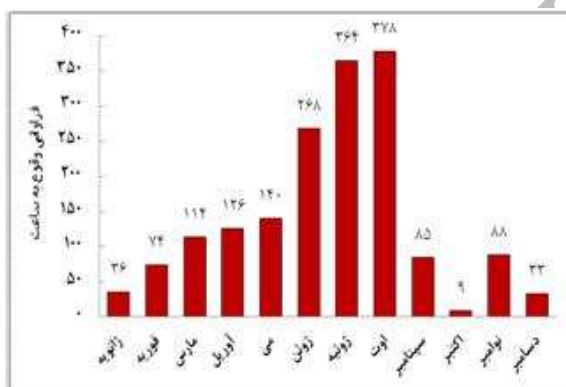

شکل ۱۴: فراوانی ازون‌های بیشینه شهر تهران در طول شبانه‌روز (دوره ۲۰۰۱-۲۰۱۴)

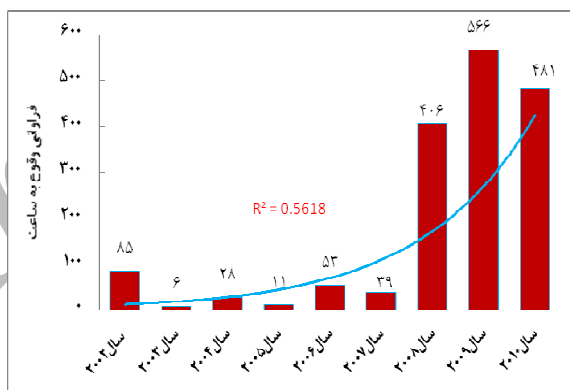

شکل ۱۵: فراوانی ازون‌های بیشینه شهر تهران در طول ایام هفته (دوره ۲۰۰۱-۲۰۱۴)

با توجه به شکل (۱۶) از نظر توزیع ماهانه نیز، بالاترین فراوانی ازون‌های بیشینه شهر تهران مربوط به ماههای دوره گرم سال است. به ترتیب ماههای اوت، ژوئیه و ژوئن با ۳۶۴، ۳۷۸ و ۳۶۴ ساعت، بالاترین فراوانی‌ها را به خود اختصاص داده‌اند. دلیل آن همانند وضعیت مشابه توزیع ماهانه فراوانی وقوع ازون‌های نامطلوب، حاکمیت الگوهای کم‌فشار گرم سطحی در این ماههاست^۱ که درجه حرارت بالا و کم‌رطوبت به همراه تابش بالا را برای منطقه به همراه دارند (شکل ۱۷).

شکل ۱۶: فراوانی ازونهای بیشینه شهر تهران طی ماههای مختلف (۲۰۰۱-۲۰۱۱)

شکل ۱۷: فراوانی ازونهای بیشینه شهر تهران طی سالهای مختلف

۱. الگوهای گردشی که در مقیاس همدید، آب و هوا تهران را کنترل می‌نمایند، چرخه منظمی را در تغییرات ازون تروپوسفری نیز رقم زده‌اند که به علت محدودیت، نمی‌توان در این مقاله آن را باز نمود. نویسنده در مقاله جداگانه‌ای به این مهم پرداخته است.

تحلیل بازخوردهای سیستم سیرنیتیک آب و هوا در برابر انحرافات چرخه ازون تروپوسفری سیستم سیرنیتیک آب و هوا در برابر هرگونه انحرافات خارج از حد بردباری و ایجاد اختلال در چرخه ازون تروپوسفری، هوشمندانه واکنش نشان داده و از طریق بازخوردهای مختلف، چرخه ازون تروپوسفری را کنترل نموده و آن را وادار به حفظ نظم می‌نماید. چرخه ازون نیز متقابلاً به عنوان یک خرده‌سیستم تلاش دارد تا از طریق بازگشت به وضعیت تعادل، به حفظ نظم و تداوم پویا در سیستم سیرنیتیک آب‌وهوا کمک نماید. چنین روابطی هم در مورد چرخه شبانه‌روزی ازون تروپوسفری، هم در مورد چرخه ماهانه و چه بسا بیشتر و واضح‌تر در مورد چرخه بلندمدت آن طی سال‌های مختلف، همواره برقرار است.

وظیفه اصلی ازون تروپوسفری، حفاظت از بیوسفر در برابر ورود بیش از اندازه اشعه‌های UV-A و UV-B خورشید است که خود را به تروپوسفر می‌رسانند. مکانیزم این ماده برای نیل به این هدف، جذب امواج این دو اشعه در هنگام اوج تابش خورشید است. که طی این فرآیند تروپوسفر کمی بیشتر از حالت عادی گرم می‌شود. بعد از ظهرها و ماههای گرم سال که شرایط لازم برای ورود بیش از اندازه اشعه‌های مذکور را به داخل تروپوسفر دارند، عرصه اوج فعالیت ازون تروپوسفری است. لذا در این مواقع، غلظت‌های ازون به طور ذاتی افزایش می‌یابد. با صنعتی شدن شهرها و توسعه صنایع آلاینده، بشر به طور غیرمستقیم با افزایش مقدار این ترکیب مفید در تروپوسفر، آن را به یک آلاینده خطرناک برای بیوسفر تبدیل نموده است.

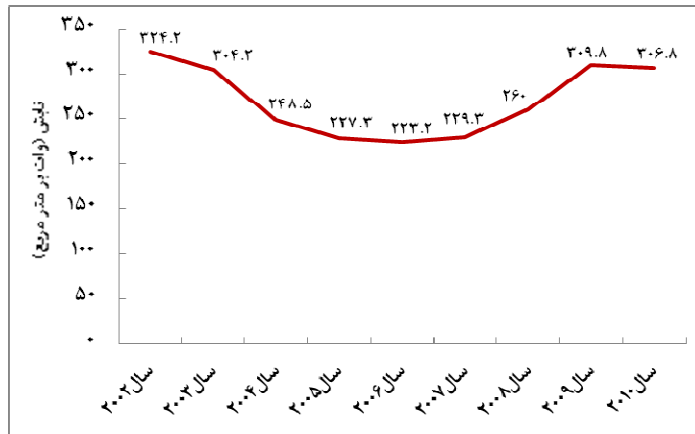
با نگاه سیستماتیک به این روند، می‌توان گفت: افزایش فراوانی ازون‌های بیشینه و نامطلوب خصوصاً در پایان هفته‌ها، میانگین ازون را طی سال‌های ۲۰۱۰-۲۰۰۸ افزایش داده است (شکل ۹).^۱ در شرایطی که پیش‌عناصر برای تولید ازون در جو شهر همواره مهیا گردید، گردش نورکافتی NO₂ و فرآیندهای فتوشیمیایی با حجم بیشتری اتفاق افتاد که نتیجه آن وقوع سینرژی مثبت و انباشت ازون در لایه تروپوسفر بوده است (شکل ۲۰).

با افزایش میانگین ازون در این سال‌ها، یک پوشش محافظتی از مولکول‌های ازون تروپوسفری

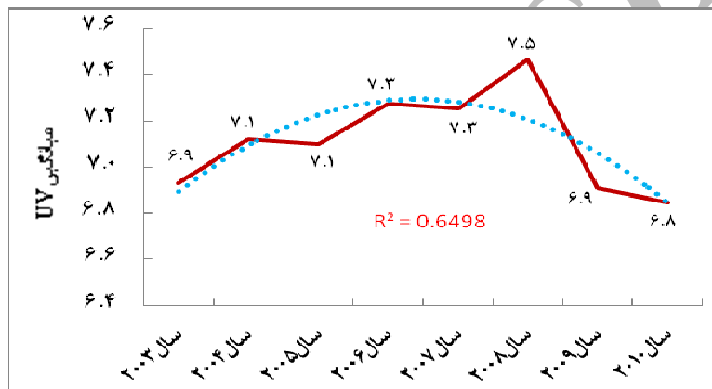
۱. افزایش حجم خودروهای گازسوز به این امر دامن زده است احتراق گاز طبیعی، تولید مقادیر جزئی اکسیدهای سولفور، منوکسید کربن و هیدروکربن می‌کند و بالعکس مقادیر بسیار زیادی اکسیدهای نیتروژن تولید می‌نماید که در جو آزاد می‌گردد (پرکینز، ۱۳۶۷، ص ۶۱).

بر روی سطح کلانشهر تهران، تشکیل گردید که هرچه بیشتر، تابش‌های کوتاه خورشید (خصوصاً UVA و UVB) را به دام انداخته و آنها را جذب نمود. افزایش جذب فرابنفش خورشید توسط لایه محافظتی تشکیل شده بر سطح شهر، دمای هوای لایه را به صورت موقتی افزایش داد. با افزایش دمای لایه محافظتی، در زیر آن لایه وارونگی تشکیل گردید و فرآیندهای نورکافتی و فتوشیمیایی همچنان با شدت بیشتری به وقوع پیوست. نتیجه آن بازخورد مثبت و تولید و انباشت هرچه بیشتر ازون تروپوسفری بوده است (شکل ۲۰). با تقویت پوشش محافظتی ازون، شاخص UVI به شدت افت می‌نماید (شکل ۱۹). افت این شاخص به معنای کاهش دریافتی موج کوتاه پر انرژی خورشیدی توسط سطح زمین است. به این ترتیب بیلان انرژی در شهر (به عنوان بخشی از فراسیستم زمین)، دستخوش تحول می‌گردد.

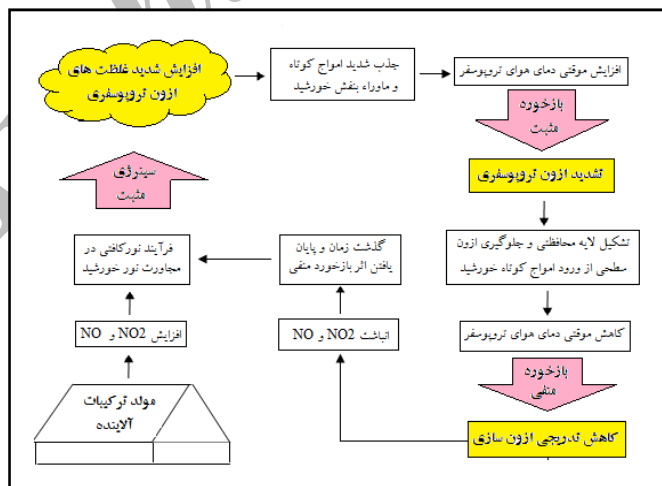
آب‌وهوا به عنوان یکی از کلیت‌های سیستم کره‌زمین، وظیفه بازگرداندن چرخه ازون را به حالت تعادل، برعهده دارد. لذا افت UVI، علامتی است که سیستم سبیرنتیک آب و هوا را از وقوع یک واقعه نامتعارف در چرخه ازون تروپوسفری، آگاه می‌سازد. دمای هوا در لایه محافظتی تشکیل شده، از حد بردباری سیستم اقلیم خارج شده و در نتیجه طی بازخورد منفی، فرآیند ازون‌سازی به آرامی کاهش یافته و لایه تشکیل شده تضعیف می‌شود (شکل ۲۰). این تضعیف، افزایش تدریجی تابش کلی را در این سال‌ها به دنبال داشته است (شکل ۱۸). وقوع بازخورد منفی، مکانیزم بازدارنده از طرف سیستم سبیرنتیک آب و هوا بوده تا چرخه ازون تروپوسفری را به حالت نرمال خود برگرداند. روند کاهش در فراوانی ازون‌های بیشینه و نامطلوب و همچنین در متوسط ازون کلانشهر تهران طی سال‌های ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۰، این واقعیت را تأیید می‌نماید که انتظار می‌رود همانند شرایط مشابه سال ۲۰۰۲ این روند نزولی تا حداقل پنج سال آینده، حفظ شود. سال ۲۰۰۲ نیز که طبق شکل (۱۳) یکی از سال‌های دارای بالاترین فراوانی ازون‌های نامطلوب شهر تهران بوده، احتمالاً پایان موقتی یک چنین واقعیتی بوده است، به طوری که به دنبال آن طی سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۷ هم فراوانی ازون‌های نامطلوب، هم فراوانی ازون‌های بیشینه و هم متوسط ازون کلانشهر تهران پایین آمده است (اشکال ۹، ۱۳ و ۱۷).

شکل ۱۸: تغییرات میانگین تابش سالیانه (۲۰۰۲-۲۰۱۰)

شکل ۱۹: تغییرات میانگین UVI سالانه (۲۰۰۳-۲۰۱۱)

شکل ۲۰: چرخه آزون تروپوسفری و تغییرات سیستماتیک آن در شهر تهران

نتیجه‌گیری

نتایج این پژوهش که متکی بر داده‌های بلندمدت مدت ازون تروپوسفری، پیش‌عناصر آن و داده‌های آب و هوایی است، نشان می‌دهد عناصر تابش، دما و رطوبت، همبستگی معناداری با تغییرات ازون تروپوسفری دارند. به طوری در چرخه ذاتی ازون تروپوسفری، حداکثر مقادیر آن در شرایط اقلیمی تابش و دمای بالا و رطوبت پایین اتفاق می‌افتد. علیرغم مقدار ناچیز آن در تروپوسفر، وظیفه این ترکیب مفید، محافظت از بیوسفر در برابر ورود بیش از اندازه UV-A و UV-B است. اما به واسطه افزایش NO و NO₂ به عنوان پیش‌عناصر آن بر اثر فعالیت‌های صنعتی و مولدهای آلاینده در داخل و اطراف شهر تهران، این ترکیب سه اتمی اکسیژن، به عنوان یکی از آلاینده‌های هوایی خطرناک مطرح است.

با توجه به همبستگی معنادار داده‌های ازون تروپوسفری با داده‌های عناصر اقلیمی در کلانشهر تهران و همچنین با تجزیه و تحلیل چرخه و رفتار این ترکیب در دوره بلندمدت، می‌توان نتیجه گرفت: سیستم سبیرنتیک آب و هوا، کنترل‌کننده اصلی چرخه و تمامی رفتارهای ازون تروپوسفری است. به طوری که این سیستم در برابر هر گونه انحرافات رفتاری در چرخه، هوشمندانه واکنش نشان داده و از طریق بازخوردهای منفی، چرخه را وادار به حفظ نظم می‌نماید. چرخه ازون تروپوسفری نیز متقابلاً به عنوان یک خرده‌سیستم تلاش دارد، خود را به سمت وضعیت تعادل سوق داده و به حفظ نظم و تداوم پویا در سیستم سبیرنتیک آب و هوا کمک نماید. شکل (۲۰) توجیه‌کننده چرخه ازون تروپوسفری در کلانشهر تهران و تغییرات سیستماتیک آن در ارتباط نزدیک با سیستم سبیرنتیک آب و هواست.

کتاب‌شناسی

۱. اداره کل حفاظت محیط زیست استان تهران (۱۳۹۰)، مرکز آمار کنترل و پایش هوا؛
۲. اسعدی اسکویی، ابراهیم (۱۳۸۸)، ارائه مدل برای برآورد غیر مستقیم غلظت اوزون سطحی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد مهندسی آبیاری و آبادانی به راهنمایی دکتر پرویز ایران‌نژاد و دکتر محمود رهبر، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشکده مهندسی آب و خاک دانشگاه تهران؛
۳. پرکینز، هنری (۱۳۶۷)، آلودگی هوا، ترجمه منصور غیاث‌الدین، انتشارات دانشگاه تهران، چاپ اول، تهران؛
۴. تریولا، ماریو.اف (۱۳۸۰)، آمار کاربردی، ترجمه محمدصادق تهرانیان و ابوالقاسم بزرگ-نیا، انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد، چاپ سوم؛
۵. حافظ‌نیا، محمدرضا (۱۳۸۴)، مقدمه‌ای بر روش تحقیق در علوم انسانی، انتشارات سمت، چاپ یازدهم، تهران؛
۶. سلرز، ای‌هندرسون و کی‌مک گوفی (۲۰۰۵)، نخستین گام در مدل‌سازی آب و هوای، ترجمه ابوالفضل مسعودیان و حسنعلی غیور، انتشارات دانشگاه اصفهان؛
۷. شهرتاش، فاطمه ماه‌منیر (۱۳۸۲)، فرآیند فتوشیمیایی اوزون سطحی، مجله علوم و فنون هسته‌ای، شماره ۲۹، صص ۵۵-۵۸؛
۸. شهرداری تهران (۱۳۹۰)، مرکز آمار و انفورماتیک شرکت کنترل کیفیت هوا؛
۹. غیاث‌الدین، منصور (۱۳۸۵)، کتاب جامع بهداشت عمومی - فصل چهارم، گفتار پنجم: طبقه‌بندی آلاینده‌های هوا، انتشارات دانشگاه علوم پزشکی، تهران؛
۱۰. قائمی، هوشنگ (۱۳۷۵)، هواشناسی عمومی، انتشارات سمت، تهران؛
۱۱. کاویانی، محمدرضا و بهلول علیجانی (۱۳۸۳)، مبانی آب و هواشناسی، انتشارات سمت، چاپ دهم، تهران؛
۱۲. میلر، جی.تی (۱۳۸۲)، زیستن در محیط زیست، ترجمه مجید مخدوم، چاپ هشتم، انتشارات دانشگاه تهران؛

13. Boulding, Kenneth (1968), "General Systems Theory: The Skeleton of Science" in Water Buckleled. Modern Systems Reserch for the Behavioral Scientist Aldine Publishing Co. Chicago, pp 3-10;

14. Cadle, R.D and E.R. Allen (1970), Atmospheric Chemistry, Science, Vol.167, pp 243-249;

15. Comrie, A. C, (1990), The Climatology of Surface Ozone in rural Areas: A Conceptual Model, Progress in Phys. Geogr.; Vol. 14, pp. 295-316;
16. Comrie, A. C. and B. Yarnal, (1992), Relationship between Synoptic-Scale Atmospheric Circulation and Ozone Concentrations in Metropolitan Pittsburgh, Pennsylvania, Atms. Envi.; Vol. 26b, pp. 301-312;
17. Greene J S, Kalkstein L S, Ye H, Smoyer K, (1999), Relationships between Synoptic Climatology and Atmospheric Pollution at 4 US Cities, Theoretical and Applied Climatology, Volume: 62, Issue: 3-4, Publisher: Springer Wien, Pages 163-174;
18. Hewitt, C., P. Lucas, A. Wellburn, and R. Fall, (1990), Chemistry of ozone damage to plants, Chem. Ind., 15, 478– 481;
19. <http://www.uvawareness.com>;
20. Keith C. Heidorn, David Yap, (1986), A Synoptic Climatology for Surface Ozone Concentrations in Southern Ontario, 1976–1981, Atmospheric Environment (1967), Volume 20, Issue 4, Pages 695-703
21. Shahrtash F.M, S.M.Shahrtash (1992), Radiation reduction via water Vapour, Dust and Aerosol in the urban area of Tehran, J.The earth and Space Physics, 20, No.1,81-87.

Archive